

¹Szombat elmúltával, a hét első napjának hajnalán, elment a magdalai Mária és a másik Mária, hogy megnézzék a sírt. ²És íme, nagy földrengés támadt, mert az Úr angyala leszállt a mennyből, és odalépve elhengerítette a követ, és leült rá. ³Tekintete olyan volt, mint a villámlás, és ruhája fehér, mint a hó. ⁴Az örök a tőle való félelem miatt megrettentek, és szinte holtra váltak. ⁵Az asszonyokat pedig így szólította meg az angyal: *Ti ne féljete! Mert tudom, hogy a megfeszített Jézust keressétek.* ⁶Nincsen itt, mert feltámadt, amint megmondta. *Jöjjetek, nézzétek meg azt a helyet, ahol feküdt.* ⁷És menjetek el gyorsan, mondjátok meg a tanítványainak, hogy feltámadt a halottak közül, és elöttetek megy Galileába: ott meglátjátok őt. *Íme, megmondtam nektek.*

⁸Az asszonyok gyorsan eltávoztak a sírtól, félelemmel és nagy örömmel futottak, hogy megvigyék a hírt tanítványainak.

Kedves Testvéreim!

Krisztus feltámadt! Valóban feltámadt! – Húsvét ünnepének leglényegesebb üzenete benne van ebben az ősi, liturgikus felkiáltásban. Tulajdonképpen nem is kellene semmi másról szólnia a húsvéti igehirdetésnek, ha... Ha 2000 év elteltével ugyanaz a hatása lenne ennek a mondatnak, mint az első reggelen, amikor az asszonyok elmentek a sírhoz, és találkoztak az angyallal, aki közölte velük: *nincsen itt, mert feltámadt...* Az asszonyok Máté közlése alapján „*gyorsan eltávoztak a sírtól, félelemmel és nagy örömmel futottak, hogy megvigyék a hírt tanítványainak*”.

Krisztus feltámadt! Valóban feltámadt! – sajnos ma már nem elég ez a mondat. Több kell, mert ez a kijelentés minket már szemmel láthatóan nem mozdít meg. Nincs bennünk – ahogy ezekben az asszonyokban - félelem, öröm, nem akarunk futni, hogy továbbadjuk az örömhírt. Jó esetben nem kételkedünk a húsvéti hírben, és hisszük azt, hogy ez igaz, és nem csak egy mese, mint a húsvéti nyúl színes tojásai. Elfogadjuk Jézus feltámadásának tényét, csakhogy túl sok következménye nincs az életünkre nézve. Mi ennek az oka? Miért nem ráz fel, miért nem indít bennünket a húsvéti üzenet?

Az egyik oka azt lehet, hogy nem találkozik a kereslet és a kínálat. Mire gondolok? Arra, hogy nekünk egy olyan Istenre van szükségünk, aki mindig ott van, amikor szükség van rá, aki segít a bajban, aki megvéd, támogat, amikor éppen kell. De csalódnunk kell, mert Isten nem ilyen. Ennek oka pedig az, hogy ő nem csupán egy háztartási kiegészítő szeretne lenni. Amit ő kínál: bízd rám magad teljesen, életed minden részletével, és én veled leszek. Úgy, ahogyan Noénak, Ábrahámnak, Mózesnek mondta egykor: *hagyj hátra mindent és mindenkit, ne törődj velem, hogy kinevetnek, kigúnyolnak, hogy mindenki sült bolondnak néz, csak tedd azt, amit én mondok neked.* Ez az, ami nehezen megy. Mert mi történne, ha kiadnám az irányítást a kezemből?

Vince nemsokára három éves lesz. Amikor hozom el a bölcsiből, szinte minden alkalommal előreszalad. Nem fél, ismerős terepen van. Mivel a bölcsi udvara zárt ezért előfordult már, hogy hagyta, had menjen. Megy is, hátra se néz... egészen addig, amíg valami ismeretlennel nem találja szemben magát. Ekkor megtorpan. Most mi legyen? Most merre tovább? Hol van apa?

Sokszor mi is csak akkor keressük Apát, amikor nem tudjuk merre tovább, amikor baj van, amikor vezetésre van szükségünk. Apa ilyenkor is ott van és segít, mert szeret minket, de én sokkal jobban szeretem azt, amikor a kisfiam nem elszalad, hanem együtt jön velem, fogva a kezemet. Így folyamatosan tudom segíteni, mindig ott lehetek mellette. Ki irányít? Isten teremtett világában vagyunk, nincs olyan dolog, amit ne látna, amiről ne tudna, de ha akarjuk, akkor hagy minket előreszaladni. Ilyenkor persze bajba is sodorhatjuk magunkat. Ha hívjuk, akkor segít, de nem lenne-e jobb folyamatosan vele, mellette, az ő lábnyomában menni?

Isten ezt kínálja fel. Vajon tud-e találkozni a kereslet és a kínálat a te életedben? Azt keresed-e amit Isten kínál?

Isten Jézus feltámasztásával megmutatta, hogy számára nincsen lehetetlen. Szeretnél-e ebben részesülni? Szeretnél-e az lehetetlent legyőző Isten oldalán élni? Vele járni? Az első oka annak, hogy nem sok hatása van ránk a feltámadás üzenetének, az, hogy nem találkozik a kereslet és a kínálat.

De van más oka is annak, hogy nem indulunk el a hírt hallva: feltámadt!

Mai igénkben két csoport találkozik az angyallal. Az egyikre hatással van az üzenet, a másik csoportot megbénítja. A két Mária, akik a sírhoz megy, ahogyan említettem már, az üzenetet hallva elindulnak elmondani az örömhírt. De nem csak ők vannak jelen ezen a reggelen a sírnál. A zsidó főpapság öröket állított a sírhoz. Ennek okába most ne menjünk bele, mindenesetre Máté tényként kezeli ezt a dolgot, és nincs is okunk kételkedni a szavában. Amikor az asszonyok a sírhoz érkeznek az örök is ott voltak. Ezt írja Máté:

²És íme, nagy földrengés támadt, mert az Úr angyala leszállt a mennyből, és odalépve elhengerítette a követ, és leült rá. ³Tekintete olyan volt, mint a villámlás, és ruhája fehér, mint a hó. ⁴Az örök a tőle való félelem miatt megrettentek, és szinte holtra váltak.

Sokszor mondják: hiszem, ha látom. Most ezek az ott lévő örök láthattak, sőt érzékelhették az Isten angyalának jelenlétét. Földrengés, kő elhengerítés, villámló tekintet, hófehér ruha. És a reakció: nem a hit, hanem a félelem, és dermedtség.

Mi okozza a különbséget az asszonyok és az örök reakciója között? Az angyal szava: *Ti ne féljete! Mert tudom, hogy a megfeszített Jézust keressetek.*

Az asszonyok ismerték Jézust, tudták ki ő, találkoztak vele, beszéltek vele. Jézus az életük része volt már. Míg az örök, lehet, hogy hallották mi történt, lehet az is, hogy látták is Jézust még életében, vagy a kereszten. De nem tudták ki ő, nem ismerték, nem voltak vele kapcsolatban.

A feltámadás üzenete, csak azok számára válik mozgató erővé, akik ismerik, megismerik Jézust. Hiába természeti jelek, hiába angyal megjelenése nem győzi meg őket semmi. Még az sem, ha valaki feltámad a halálból. Ezt maga Jézus mondta a gazdagról és Lázárról szóló példabeszédben. A feltámadás önmagában egy nagy csoda, de ha megfigyeljük mai igénk leírását, akkor az asszonyok a nélkül jutnak el a hitre, hogy találkoztak volna a feltámadottal. Számukra elég volt az angyal üzenete, számukra elég volt a hír: feltámadt. És nem is maradt más kérdés. Mert így értelmet nyert minden, amiről addig hallottak, amit láttak, amiről Jézus beszélt.

Érdemes megfigyelnünk az evangélisták leírásait. A legfontosabbról írnak a legtöbbet. Jézus szenvedéséről, kereszthaláláról és feltámadásáról. Ez teszi ki az evangélium második felét, de az első részben összefoglalják azt, hogy ki is volt ez a Jézus. Mert e nélkül értelmetlen a feltámadás üzenete is.

Miért erőtlen ma a feltámadás üzenete? Azért mert nem figyelünk oda Jézusra, nem ismerjük őt, mert nem olvassuk, nem hallgatjuk eleget. Pedig megszólal. Megszólal a Szentírás lapjain, megszólal a róla szóló igehirdetésben.

Annyi minden hatásnak kitesszük magunkat. Annyi minden hat ránk. És igen, tudom, hogy nincs idő. Hiszen annyi fontos dolgod van. De vajon akkor, amikor beteg leszel, akkor, amikor az életed válságba kerül, akkor, amikor az élet alkonya felé közeledsz, ismerni fogod-e azt, aki képes megajándékozni a feltámadás üzenetével?

És végül egy harmadik ok, hogy miért erőtlen a feltámadás híre.

Amikor ezek az asszonyok a sírhoz mennek, akkor nincsenek egyedül, amikor elmennek onnan közösségbe térnek vissza. Jézus azt mondta egyszer: ahol ketten vagy hárman összegyűlnek, ott vagyok köztük.

Ma, az egyén világát éljük. Én, én, én... „Hiszek a magam módján.” „Ez csak rám és Istenre tartozik.” „Az én hitem.” Ilyen hit nincs. Az ilyen hit, nem hit, legalábbis nem a Jézus Krisztusban való hit, mert ő úgy tanított minket imádkozni: mi Atyánk és nem úgy, hogy én Atyám! Jézus közösséget teremt. Az asszonyokat az angyal a tanítványokhoz küldi. Nem haza, hogy gondolkozzanak el azon, hogy életükre milyen hatással van ez a hír. Hanem vissza a többiekhez. Örömhír kapókból, örömhír közvetítőkké, evangélikusokká válnak. Azért nem ér el bennünket a feltámadás örömhíre, mert egyedül vagyunk. Pedig Isten közösségre hív. Nem csupán a vele való közösségre, hanem a benne való testvéri közösségre.

Összefoglalva. A húsvéti üzenet, Jézus feltámadásának örömhíre, akkor fog elérni téged, ha

1. lemondasz arról, hogy keresed az Istent, akkor, amikor neked van szükséged rá. E helyett engeded, hogy rád találjon az Isten, és a kezedet fogva együtt menjetek az úton.
2. Az elsőből már következik is, hogy ha az Isten által felkínált úton haladsz, akkor keresed a vele való kapcsolat elmélyülésének lehetőségét. Magyarul ismerkedsz vele az úton.
3. Miközben ismerkedsz, észreveheted azt is, hogy nem vagy egyedül az Isten mellett, mert vannak veled testvérek, akik erősítenek, támogatnak, és így együtt indultuk, és hívtok másokat is.

Hogy a három pontból hol állsz, azt talán te tudod. De ragadd meg ma a lehetőséget, mert Krisztus feltámadt. Az hírlík, jövő héten választások lesznek, én pedig azt mondom, hogy Isten már ma választott - Téged választott. Te lehetsz az ő képviselője. Vállalod-e a megbízatást? Az asszonyok örömmel indultak az Ő képviselőjében... és Te?